

עפ"ת (ירושלים) 67921-10-13 - שמעיה חמו נ' מדינת ישראל

עפ"ת (ירושלים) 67921-10-13 - שמעיה חמו נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

עפ"ת (ירושלים) 67921-10-13

שמעיה חמו

ע"י ב"כ עו"ד ראפת אסדי

נגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ברג'יט ויטאלי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[28.11.2013]

כב' השופט הבכיר אמנון כהן

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית משפט לתעבורה (כב' השופט נ' מהנא), אשר הרשיע את המערער לאחר שמיעת

ראיות, בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש ואי ציות להוראות שוטר.

בית המשפט קמא פסל את רישיון הנהיגה של המערער לתקופה של 36 חודש, וכן הטיל עליו 6 חודשי פסילה על תנאי

וקנס בסך 1,500 ₪.

הערעור מכוון הן כלפי הכרעת הדין והן כלפי חומרת העונש.

הסוגיה המרכזית אשר עמדה להכרעה בערעור נעוצה בעובדה, כי לאחר שהמערער ביצע בדיקת נשיפון, שבה נכשל,

וכאשר נתבקש לעבור בדיקת ינשוף, עזב המערער את המקום וברח.

על פי המתואר בכתב האישום, נהג המערער ביום 25.5.12 בסמוך לשעה 02:45 ברח' פייר קינג. המערער נעצר על ידי

מתנדבים ומסר את רישיונותיו לשוטר. לבקשת השוטר, ביצע המערער בדיקת נשיפון ונכשל. המערער אמר לשוטר, כי

שתה חצי כוס בירה. השוטר אמר למערער, כי הוא מעוכב לבדיקת ינשוף והחל להתקדם לעבר השוטר הנוסף. בשלב זה,

החל המערער בנסיעה, עקף את השוטרים מימין, חזר לכביש והחל בנסיעה כשהוא מותיר את רישיונותיו אצל השוטר.

המערער התייצב כעבור 3 ימים במשטרה.

ב"כ המערער חזר וטען בפניי, כי מאחר שלא הוסברה למערער מהות הסירוב, הרי שלא ניתן להרשיעו בעבירה של נהיגה

בשכרות מכוח הסירוב להיבדק בבדיקת ינשוף.

כפי שקבע בית המשפט קמא, המתנדבים העידו בפניו, כי עצרו את רכבו של המערער לבדיקה, ביקשו ממנו רישיונות וערכו לו בדיקת נשיפון בה נכשל. לאחר מכן, לקחו את רישיון הנהיגה של המערער לכיוון הניידת כדי להביא טפסים הקשורים באכיפת נהיגה בשכרות, אך המערער עלה על הכביש וברח, למרות שהמתנדבים רדפו אחרי רכבו, תוך הפעלת כוחים וכריזה. המתנדב אלחנן הודה, כי לא הספיק להסביר את מהות הסירוב, שכן לפני שהספיק לעשות כן, ברח המערער ו-"איך אני אמור להסביר לו, לא היה לי זמן בכלל". (עמ' 10 שורות 24-25).

המערער העלה שתי גרסאות שונות. בראשונה, מסר, כי לאחר שנכשל בבדיקת נשיפון והבין שרוצים לבצע בדיקת ינשוף, נבהל וברח. בעדותו בבית המשפט מסר המערער, כי עזב את המקום לאחר שסיים לבצע את בדיקת נשיפון וסבר, כי בדיקתו הסתיימה. אגב, לפי שתי הגרסאות השאיר המערער את הרישיונות בידי השוטרים.

בית המשפט קמא העדיף את גרסתו הראשונה של המערער, אשר נמסרה בסמוך לאירוע וקיבל כמהימנה את עדותם של שני המתנדבים לפיה, המערער ברח לאחר שנמסר לו, כי הוא מעוכב לבדיקת ינשוף.

בית המשפט קמא גם דחה את גרסתו המאוחרת של המערער לפיה, חזר למקום לאחר כ-20 דקות.

בית המשפט קמא ניתח את הצעת החוק, אשר נועדה למנוע התחמקות ממתן הדין על נהיגה בשכרות על ידי סירוב להיבדק וקבע, כי לאחר שהמערער נכשל בבדיקת נשיפון וברח מהמקום כדי לא לבצע את בדיקת הינשוף כמוהו כנוהג בשכרות מכוח הסירוב להיבדק.

בית המשפט קמא הסתמך גם על פסיקת בית המשפט המחוזי בתל אביב (פסק דינו של כב' השופט ר' בן יוסף בעפ"ת 1277-05-12 מיום 14.6.2012, אשר קבע, כי דין בריחתו של נהג, לאחר שהתבקש לבצע בדיקת שכרות, כדין סירוב וכי דין סירובו לבדיקה כמוהו כדין נהיגה בשכרות).

בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון (רע"פ 5523/12 כפיר עמר נ' מדינת ישראל), נדחה ביום 16.7.12, על ידי כב' השופט א' שוהם (פורסם במאגרים).

אוסף ואומר, כי כל תוצאה אחרת מלבד הרשעה, כמוה כמתן הכשר לנהגים שיכורים לברוח מהשוטרים, מבלי לאפשר להם לבצע את תפקידם.

בשים להתנהגותו ולעבירות אותן ביצע המערער, גם העונש שהוטל עליו אינו חמור ואינו מצדיק התערבות ערכאת ערעור.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

העתק פסק הדין יישלח לצדדים.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ד, 28 נובמבר 2013, בהעדר הצדדים.